CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ
Bucureşti, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

HOTĂRÂREA NR. 296
din 26.07.2011

Dosar nr.: 90/2011
Petiția nr.: 1398/28.02.2011
Petent: P G B
Reclamat: -

Obiect: Recalcularea pensiei portivit Legii nr. 309/2002.

I. Numele, domiciliul sau reşedința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reşedința petenților
I.1.1. P G B , Loc.

I.2. Numele, domiciliul sau reşedința reclamatului
I.2.1. -

II. Obiectul sesizării şi descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petentul susține că, conform recalculărilor de pensie potrivit Legii nr. 309/2002, beneficiază de un impozit mai mic dar i s-a reținut un CAS mai mare.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr. 1863/15.03.2011, a fost citat domnul P G B , în calitate de peten, pentru data de 05.04.2011, cu ridicarea din oficiu a execpției de necompetență materială a Consiliului, potrivit Deciziei nr 997/07.10.2008.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1 Petentul prin recalcularea pensie conform Legii nr. 309/2002 a bneficiat de o compensație de 91 de lei la pensia deja existentă, dar impozitul mărit la 62 de lei. Incepând cu data de 01.01.2011, la pensia pe care o încasa i s-a reținut pentru Casa de Asigurări de Sănătate o sumă considerată pentru petent ca fiind mai mare ca în anul 2010 şi astfel pensia a fost diminuată la 1351 Lei. In consecință petentul consideră că, i-au fost diminuate veniturile şi astfel nu-şi mai permite să meargă ca înainte de anul 1989 în stațiuni acre aveau baze de analize şi tratament.

Susținerile părții reclamate

4.4 -

V. Motivele de fapt şi de drept

5.1 Colegiul CNCD reține că, petiția aşa cum a fost formulată relevă o situație în care, începând cu data de 01.01.2011, Casa Națională de Pensii ia recalculat pensia prin aplicarea unui procent stabilit de către Casa de Asigurări de Sănătate, reducându-se astfel pensia inițială.

5.2 Colegiul Director reține că, **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale stabileşte următoarele:

5.3 „Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii şi restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative. Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile şi organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

5.4 Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art.16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplineşte rolul de «garant al respectării şi aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art.18 din acelaşi act normativ, «este responsabil cu aplicarea şi controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum şi în ceea ce priveşte armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.(1) lit.c), precum şi art.20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, aşa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii şi restabilirea situației anterioare

discriminării.» În sfârşit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.(3) din aceeaşi ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».

5.5 Deşi autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art.20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor şi cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuşi că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă şi introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, a alin. (3) la art.19 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție. În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării şi aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii şi îşi poate exprima opinia în ceea ce priveşte armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce îşi au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții şi chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative şi instituirea aplicabilității altora, dar şi în competențele Curții Constituționale, care îndeplineşte rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe şi dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

5.6 Deşi în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative şi la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuşi, aşa cum s-a reținut şi mai sus, că, în practică, art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000.

5.7 Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu şi chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative."

5.8 Colegiul Director, conform **Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale, constată că nu are competența materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative cu caracter de lege.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din ***O.G. 137/2000 privind prevenirea şi sancționarea tuturor formelor de discriminare***, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la şedință

COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂŞTE:

1. Admite excepția de necompetență materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative cu caracter de lege, conform Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale.
2. Clasarea dosarului.
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

a) P G B , Loc.

VII. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VIII. Calea de atac şi termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios adsministrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea şi sancționarea faptelor de discriminare, republicată** şi **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului Director prezenți la şedință:

Asztalos Csaba Ferenc – Membru

Claudia Sorina Vlaş – Membru

Cristian Jura – Membru

Ioana Pop Liliana – Membru

Vasile Alexandru Vasile – Membru

Intocmit: Rodina Olimpiu-Serviciul Asistență Colegiul Director

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii şi care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea şi sancționarea faptelor de discriminare** şi **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.